

Vi lægger megen vægt på, at der for deres vedkommende er tale om frivillighed. Men det viser sig formentlig, at nogle af dem ønsker at bruge instituttet, fordi de har behov for at sammenligne sig med offentlige institutioner.

Med disse bemærkninger og med den tilføjeelse, at selv om lovforslaget er ordrigt i forvejen, forventer vi nogle præciseringer, kan jeg sige, og vi regner med, at vi kan støtte forslaget i dets endelige form. Men der kan altså være tale om eventuelle præciseringer og ændringer, men formentlig ikke i selve lovteksten.

Egil Møller (DF):

Da vores ordfører, hr. Kristian H. Hansen, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg i stedet fremføre følgende:

Dansk Folkeparti ser grundlæggende positivt på lovforslagets sigte, idet det vil skabe en etablering af et nationalt kvalitetsinstitut, som giver mulighed for en opstramning og målretning af kvaliteten i vores danske uddannelsessystem.

Dog skal det bemærkes, at Dansk Folkeparti faktisk har den holdning, at AMU-systemet også burde være omfattet af dette. Og vi mener, at der er særlig grund til at evaluere AMU-systemet i sammenhæng med erhvervsuddannelsessystemet.

Dansk Folkeparti hilser det også meget velkomment, at evaluering af undervisningen på grundskoleniveau med hensyn til friskoler, private grundskoler og efterskoler samt husholdningsskoler og højskoler gennemføres efter aftale med skolen. For der er jo skoler – og her kan man måske især fremhæve privatskolerne – hvor der er et forældrevalgt tilsyn, som gør, at der ingen kunder er i butikken, såfremt kvaliteten ikke er god nok.

Derfor mener vi også, at man måske går lidt for vidt i lovforslaget, når man siger, at staten forventer, at de frie grundskoler underkaster sig et sådant evalueringsinstitut. Jeg tror faktisk, at mange af dem vælger at gøre det ad frivillighedens vej.

Antallet af uddannelser og fag er særdeles omfattende, og lovforslaget er i sig selv meget omfattende. Derfor kan der meget nemt under udvalgsarbejdet opstå nye problemstillinger og nye spørgsmål, som man må se på, og det vil Dansk Folkeparti være en aktiv medspiller i.

Men selve formålet med lovforslaget, som jo først og fremmest er at bidrage til en yderligere udvikling og sikring af kvaliteten i uddannelsen

og undervisningen på alle niveauer i vores uddannelsessystem, er Dansk Folkeparti meget positivt over for, og derfor hilser vi som sagt lovforslaget velkomment.

Dog ser Dansk Folkeparti gerne, at man tager behovet for Evalueringsinstituttet op igen om 5 år. Der skulle jo gerne være helt styr på kvaliteten i vores undervisning og uddannelse til den tid. Men der skal ikke herske tvivl om, at der i vort uddannelsessystem herhjemme er behov for udvikling og kvalitet til gavn for dem, der er under uddannelse, og til gavn for samfundet som helhed.

Susanne Clemensen (CD):

Da vi her i Folketinget i slutningen af oktober behandlede forespørgslen til undervisningsministeren om, hvordan regeringen ville sikre den indholdsmæssige kvalitet og sammenhæng i uddannelserne, nævnte undervisningsministeren, at et af de centrale redskaber til sikring og udvikling af kvaliteten var forslaget om etablering af et samlet nationalt evalueringsinstitut for hele uddannelsesområdet.

Jeg er glad for, at undervisningsministeren dengang sagde, at det nye nationale evalueringsinstitut er et redskab til forbedringer. For det nye nationale evalueringsinstitut må efter CD's opfattelse ikke være en sovepude eller et sted, hvor regeringen eller partierne i Folketinget kan lægge ansvaret fra sig på en bekvem måde, fordi vi jo nu har et nationalt evalueringsinstitut og det alene er dets opgave at undersøge og vurdere og ikke mindst komme med forslag til løsninger og forbedringer.

Det er efter CD's opfattelse ikke meningen med et nationalt evalueringsinstitut – som vi i øvrigt er varme tilhængere af; det skal der ikke være nogen tvivl om – at vi skal afholde os fra at foretage ændringer, hvor det er nødvendigt, fordi vi kan se, at man på den og den skole eller på den og den uddannelsesinstitution virkelig gør sit bedste for at forbedre forholdene, og derfor giver dem nogle år til at forbedre forholdene. For hvad sker der så i mellemtiden?

Når jeg siger det her, er det også, fordi CD særlig på folkeskoleområdet kan blive alvorligt bekymret for, hvad der sker efter gennemførelsesprogrammet i »Folkeskolen år 2000«, når vi temmelig sikkert kan konstatere, at kommunerne og de enkelte skoler er i fuld gang med at gennemføre 8-punkts-programmet i »Folkeskolen år 2000«, men bare langtfra er færdige på det tidspunkt. Skal vi så igen holde os tilbage